Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

GÖTEBORGS UNIVERSITET

N:o 3 | Illustrerad Veckotidning för Söndagsskolan och Hemmet. | 44 årg.
16 Jan. | Redaktion: Signe och A. Walder. | 1927

Stormarna lyda honom.

Text: Matt. 8: 23—27.

I Kapernaum hade Jesus gjort många stora tecken och under, och där hade han talat nådens och hugsvalelsens ord till sörjande och bedrövade själar. Han visste, vad människorna behövde, ty han kände deras hjärtan. Och han känner både ditt och mitt hjärta. Han vet, vad som rör sig därinne.

Folkskarorna i Kapernaum blevo allt större och större omkring Jesus på grund av hans välsignelsebringande verksamhet i staden. Men han fick ändå icke stanna för beständigt där. Han kände en inre kallelse att besöka andra städer och byar. Därför gick han ned till sjöstranden och steg i en båt för att fara till en annan plats, och hans lärjungar följde honom.

Då Jesus kommit ut på sjön lade han sig på bakstammen i båten för att sova. Han var nämligen trött efter sitt myckna arbete. Lugnt och stilla somnade Jesus. Han fruktade icke den oroliga sjöns vågor. Tiberias sjö är mycket fruktad för de fruktansvärda stormar, som draga

fram över den. En gång såg jag en väldig storm rasa på norra änden av sjön. Skummande och fräsande rullade vågorna med dån mot stranden. I ett sådant ögonblick skulle det icke hava varit trevligt att vara därute i en liten bräcklig farkost. En engelsk läkare, som bott många år i staden, Tiberias, sade en gång till mig: "Då de värsta stormarna draga över sjön, spolas vågorna långt upp på stränderna."

Dessa stormar uppstå därigenom, att kalla luftströmmar från bergen rusa genom bergklyftorna ned mot sjön och uppröra häftigt vågorna. En sådan storm drog nu fram över sjön, då Jesus och lärjungarna voro i båten. Vitskummande vågor slogo över båten, och vindens dån blandade sig med böljornas fräsande ljud. Runt omkring deras farkost reste sig höga vågor, som syntes färdiga att begrava den.

Lärjungarnas hjärtan gripas av förfäran. Stormen är så häftig och sjön går så hög, att de tro, att de skola förgås. I sin förskräckelse väcka de Jesus. De visste, att han ägde makt att bevara dem. Mitt i stormens brus och vågornas rytande hade de icke behövt att rädas då Jesus var med dem i båten. När vi äro i Jesu sällskap behöva vi icke frukta.

Då de väckt honom, förebrådde han dem milt och sade: "I klentrogne, varför rädens I." Jesus ville säga till dem: Varför skolen I frukta, då jag är med eder. Och då du är orolig och fruktande, säger han på samma sätt till dig.

Lugnt reste sig Jesus från den plats, där han legat och med majestätisk stämma bjöd han vinden att tiga och vågen att lägga sig till ro. Knappt hade hans ord förklingat, förrän stormen tystnade och vågen sänkte sig ned.

Beundran och förvåning grep lärjungarnas och de övrigas hjärtan, som voro ute på sjön. De hade sett, att Jesus botat sjuka men att han ägde makt över vind och våg, det hade de aldrig sett. Och därför sade de: "Vad är denne för en, eftersom både vindarna och sjön äro honom lydiga?"

O, vilken mäktig Frälsare vi äga. Han förmår allting. Ibland tycka vi, att människor äro mäktiga. Men deras makt är mycket liten och begränsad. Han kan hjälpa uti allt. När ditt hjärta är oroligt och det stormar i ditt bröst, då kan han stilla striderna och oron därinne. Och då vi äro i fara och vi frestas till det onda, skola vi skynda till Jesus, och han skall hjälpa oss.

A. Walder.

"Så skall det vara."

Av tant Elisabeth.

I.

Det var mitt uppe i julstöket. Mor stod på trappstegen och dammade försiktigt den vackra salslampan, då det ringde på dörrklockan. Det var andra gången på fem minuter hon måste gå och öppna dörren. Första gången var det brevbäraren och nu var det hennes gosse, den långe, käcke gymnasisten.

"Hurra, mor! Nu är det slut med plugget. Det skall bli skönt att få vila sig riktigt. Betyget har jag här."

Mor tog det med iver, och hon blev ej besviken. Hennes gosse hade även i år fått fina betyg, och mor blev hjärteglad.

"Ja, nu kan det få bli jul när som

helst för mig", sade Ture, i det han slog sig ner i soffan och såg på mor, då hon gjorde lampan fin och färdig. Dagens tidning låg i räckhåll för Ture och i brist på annat ögnade han igenom sida efter sida.

Nu var mor färdig med lampan.

"Vill du hjälpa mig med stegen, min gosse? Nu skall gardinerna upp och se'n skall här snart bli fint."

Fort och lätt ställde Ture stegen vid fönstret. Han satte sig åter i soffan och såg på mor, då hon med van och säker hand ordnade de nya gardinerna.

Det var med en viss tjusning Ture följde mors rörelser, där hon stod på trappstegen.

"Tänk så prydligt det blir med rena gardiner." Det hade han ej tänkt på förut.

"Och se, hur silvret blänker på buffén, och kakelugnsluckorna skina som solar. Salsmattan är nyss bonad." Ja, det var riktigt, som kände Ture en fläkt av julstämning.

Mor håller nu på med den sista gardinluften. Ture ser fortfarande intresserad på. Då märker han något, som han ej förr givit akt på. Han ser hur blek och trött mor ser ut. Först nu börjar han förstå, vilket oerhört arbete som låg bakom allt detta blanka, fina, som han nyss beundrat och som spritt julstämning omkring sig.

"Mor, kan jag hjälpa dig?" Det kom nästan som en bön.

"Ja tack, här finns mycket att göra ännu. Lovisa, som skulle hjälpt mig i dag, har blivit sjuk, och nu kan jag ingen annan hjälp få", tillade hon med en suck.

"Åh mor, du skall få vila i jul. Till dess skall du få befalla över mig, jag står till din disposition. Småflickorna kunna väl också hjälpa till?"

"Ja, ja men, de äro så duktiga i köket med att skura lock och kastruller, och vi skola nog reda upp det, må du tro. Det värsta är, att vi behöva få förstugan och trappan skurade till jul, och det orkar jag ej."

"Skulle inte jag kunna försöka mig på det? Du må tro, att vi i gymnastiken lärt oss vara mjuka i både ryggen och knäna, och jag skall torka och gnida så ingen skurgumma i sta'n kan göra dess make."

"Du bara skämtar", säger mor skrattande. Inte vill du ligga på knä och skura trapporna. — Tänk, om någon komme och finge se dig?"

"Mor", sade Ture, "får jag säga dig något i vardagsrummet?"

"Jo, gärna, Ture".

Inkomna dit satte han varligt mor i den bekväma vilstolen, lade en mjuk kudde bakom ryggen samt en pall under fötterna.

"Nu, mor, skall du sitta här en stund och vila, medan jag ordnar lite i köket."

"O, min gosse, jag har inte tid att sitta och lata mig så här mitt i julstöket", sade mor och försökte resa sig från sin bekväma ställning.

Då blev Ture riktigt allvarlig, så som hon aldrig förr hade sett honom.

"Mor — — — jag nästan skäms, när jag tänker på hur du fått slita för vår skull och hur sällan vi hjälpa dig. Jag har inte tänkt därpå förrän jag såg dig stå på trappstegen och sätta upp gardiner. Då jag såg omkring mig, huru fint och pyntat allting var och huru trött och blek du såg ut, då kände jag liksom en skuldkänsla till dig och nu vill jag så gärna avbörda en liten del av skulden genom att skura trappan. Det är ju jag, som mest springer och drar upp smuts och sand, och jag försäkrar dig, att jag icke skäms för detta slags arbete. Och nu, mor, går jag och gör mig i ordning."

"O, Ture, vad du är snäll. Gud välsigne dig, min gosse."

Det var inte utan att mor fick en tår i ögat.

(Forts.)

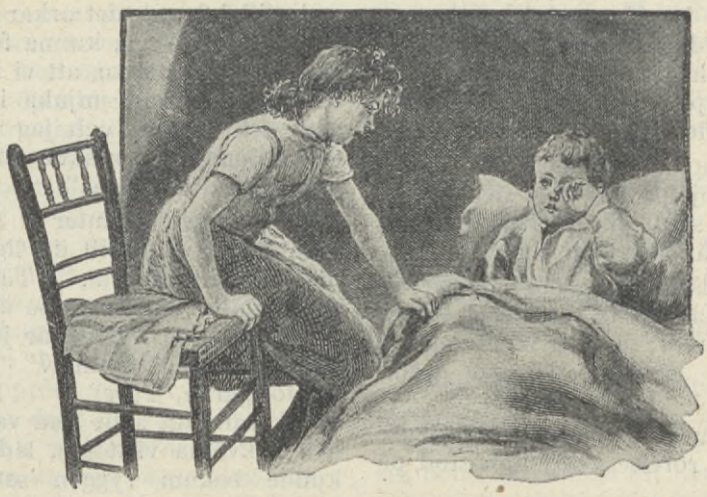

Dröm och verklighet.

Lille Petter i sin säng
sov så gott den lille dräng,
drömde att det sommar var.
och att solen sken så klar.

Drömde att han fann små bär
uti skogen här och där,
plockade en korg så stor
riktigt rågad hem till mor.

Fåglar sjöngo högt och grant,
och han trodde, allt var sant,
då han väcktes ur sin blund
i en kulen morgonstund.

Syster sade: "Vakna nu,
klockan längesen slog sju,
och du skall till skolan gå,
kära Petter, raska på!"

Regnet emot rutan slog,
stormen genom skogen drog,
lille Petter nästan grät,
och vem undrar väl på det!

Inga blommor syntes till,
inga fåglars glada drill
hördes av, och inga bär
fanns det fjärran eller när.

Petter tog det riktigt hårt,
tyckte det var rysligt svårt,
syster dock är snäll och rar,
goda trösteord hon har.

"Solen stråla skall igen,
våren kommer, lilla vän,
sommarn ger oss än en gång
blom och doft och fågelsång."

Och så hände sig att glad
Petter traskade åstad
bort till skolan uti byn,
fastän molnen täckte skyn.

Har man bara hopp och tro
djupt uti sitt hjärtebo,
skall det nog bli ljust till slut,
huru mörkt det än ser ut.

ELLA.

Barnen i Solstugan.

10. *En rolig lek.*

Det var söndag, men o, vilken dag. Regn och snöslask föll om vartannat, och inte ens far och mor vågade sig ut på sin vanliga eftermiddagspromenad.

Barnen hade varit inne hela dagen och hittat på allehanda för att inte tiden skulle kännas lång. Märta hade läst högt och de hade byggt hus med sina träklossar och ritat gubbar och allt sådant där. Ännu var det dock en god stund tills det blev sängdags. Märta skulle hjälpa mor i köket och pojkarna gingo där och tittade. Vad ska vi göra? sade de till mor.

— Gå in i pappas rum och bed honom leka med er en stund.

Ja, det voro de med om.

— Vi skola bedja pappa att han leker "Simson" med oss.

Det var en lek som far själv lärt sina små. Han hade visst fått den i arv från den tid han var liten själv.

Kalle och Nisse stormade in till honom nu, där han satt i gungstolen.

— Å, pappa, kom och lek Simson med oss, bådo de.

Och pappa kom.

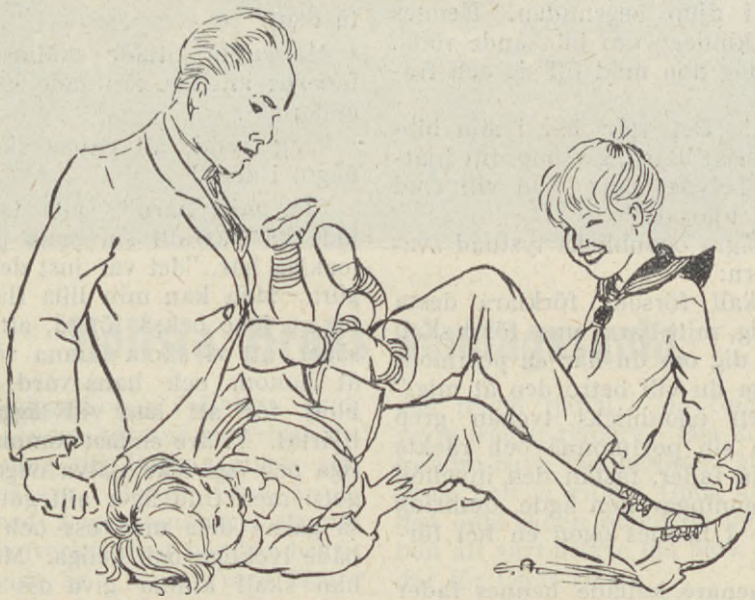

— pojkarna trillade åt var sitt håll —

Nästa stund låg han raklång på golvet med slutna ögon, precis som om han sov.

Det var Simson, och mitt över bröst, mage och ben lågo tre stycken filisteer. Det var Edvin och Kalle och Nisse.

Simson låg orörlig och sov. Då ropade alla pojkarna på en gång: Simson! Filisteerna äro över dig!

Simson började sakta röra på sig. Han ruskade med huvudet och ett, tu, tre, hoppade han upp så hastigt att alla pojkarna trillade åt var sitt håll och det vart stort jubel bland de filisteers skara i trots av nederlaget.

Kalle och Nisse tyckte att de aldrig kunde finna en roligare lek än denna och de hade väl rätt, ty alla små gossar få väl ej hava pappa till lekkamrat.

Och nu taga vi med detta farväl av Solstugans barn för denna gång. Kanske förnya vi bekantskapen en annan gång. *Lisa.*

En god förklaring.

Margareta satt lutad över sin skolbok. Hon var försänkt i djup begrundan. Hennes kinder voro blossande röda. Omsider tog hon mod till sig och frågade:

"Pappa! Det står här i min bibliska historia: 'Barn, giv mig ditt hjärta'. Vad betyder det? Vad vill Gud göra med hjärtat?"

Efter några ögonblicks tystnad svarade fadern:

"Jag skall försöka förklara dessa ord för dig, mitt barn; men först skall jag fråga dig om du har en portmonnä och om du vill betro den åt mig."

Utan ett ögonblicks tvekan grep Margareta sin portmonnä och räckte den till sin fader, fastän den innehöll alla de penningar hon ägde, omkring 25 öre — i hennes ögon en hel förmögenhet.

Något senare kallade hennes fader henne till sig, tog henne upp i sin famn och frågade:

"Gav du mig icke nyss din portmonnä?"

"Jo, pappa, det gjorde jag."

"Och varför tror du att jag bad att få den?"

Margareta tittade skälmskt upp i faderns ansikte och sade med ett leende:

"Jag trodde att pappa skulle lägga något i den!"

"Ja, mitt barn", sade fadern och lade kärleksfullt sin hand på hennes lockiga hår, "det var just det jag ville göra. Men kan min lilla flicka månne nu icke också förstå, att när Gud säger, att vi skola lämna vårt hjärta åt honom och hans vård, så är det blott för att han vill lägga något i hjärtat. Vi äro endast tomma och fattiga och äga icke själva något som är gott; men Gud äger allt gott och vill så gärna dela med oss och göra oss både lyckliga och heliga. Men för att han skall kunna giva oss sina goda gåvor, måste han ha vårt hjärta."

Margareta nickade bekräftande; nu tyckte hon att hon förstod litet av vad dessa ord betydde.

Bollsta Bruks söndagsskola.

Söndagsskolan i Bollsta bruk sänder härmed sin fridshälsning till Barnavännens alla läsare. Bollsta bruk är en plats utmed Ångermanälvens strand. Söndagsskolverksamhet har här bedrivits i många år. En av våra lärare har i fyratio år, söndag efter söndag troget tjänat. Må Gud välsigna varje trogen tjänare. Det är omkring hundra barn som besöker vår söndagsskola och vi vilja i Guds kraft så ut den ädla säden bland de unga, under bön att vårt arbete må bära rika skördar för Guds rike.

En av lärarne.

Att tänka på.

Gud, föräldrar och lärare kan man aldrig nog tacka.

Fatta tag i minuten, ty på dess vinge vilar en hel evighet.

En timme i dag är mera värd än två i morgon.

Kan du göra något gott i dag, så uppskjut ej tills i morgon; vem vet, om du då kan utföra det?

Söndagsskoltexter.

Söndagen den 23 jan.

SMÅBARNSAVDELNINGEN.

Jesus botar mannen vid Betesda. Joh. 5:1—9.
Minnesvers: Jesus sade till honom: Stå upp, tag din säng och gå. Joh. 5:8.

MELLANAVDELNINGEN.

Johannes Döparen martyr. Mark. 6:17—29.
Minnesvers: Ja, saliga ären I, när människorna för min skull smäda och förfölja eder och sanningslöst säga allt ont mot eder.
Glädjens och fröjden eder, ty eder lön är stor i himmelen. Så förföljde man ju ock profeterna, som voro före eder. Matt, 5:11—12.

ÖVRE AVDELNINGEN.

Jesu förklaring. Matt. 17:1—9.
Minnesvers: Och Ordet vart kött och tog sin boning ibland oss, och vi sågo hans härlighet, vi sågo liksom en enfödd Sons härlighet från sin Fader, och han var full av nåd och sanning. Joh. 1:14.

Anmälan.

BARNAVÄNNEN 1927.

Fyrtiofjärde årgången.

Redigeras av Signe och A. Walder under medverkan av flera Barnavänner.

Innehåller en kort betraktelse över söndagsskolans texter, längre och kortare berättelser ur livet och barnavärlden, från våra missionsfält, från naturens värld, geografiska uppsatser, biografier, hälsningar från söndagsskolor m. m.

Illustreras med vackra klichéer.

Kostar - - å postanstalterna 2:25, från Missionsförbundets exp. 1:50 då minst 10 ex. rekvireras under en adress.

Gratis - - följer söndagsskolans textbok för 1927.

Vinsten - - tillfaller Svenska Missionsförbundets mission.

Rekvireras hos Svenska Missionsförbundet, Stockholm.

Allt - - - - som rör tidningens innehåll, hälsning från söndagsskolorna med fotografier, manuskript, svar å prisuppgifterna m. m., sändes direkt till Redaktionen av Barnavännen, **Upsala.**

Upsala i Januari 1927. ***Redaktionen.***

Svenska Tryckeriaktiebolaget, Stockholm 1926